

Естеванъ замѣня испълненъ отъ страхъ и скърбъ ; а Валеро и донъ Хименесъ влѣзохъ пакъ въ винопродавницата .

— Нека съднемъ, рече първийтъ ; азъ тука дохождамъ да черпѣхъ презрението и дързновеніето .

Въ тѣзи минута звънилницата на една близна църква извѣсти вечернята молитва, и сичкытъ калугери въ вино-продавницата станяхъ на крака и изчетохъ *Аниелъ пред-стателъ*, когато другытъ посѣтители викахъ *Аминъ*. Само Валеро мълчѣше и нито са прекрести. Щомъ са бѣ рекло послѣднѣто *Аминъ* и единъ Иеронимитинъ като са обърнахъ къмъ него рече :

— Еретикъ ли си че не са молишь съ насъ ?

— Добръ е за васъ да са моите публично и да влѣкате въ църквытъ отговори Родриго важно. Имате толкосъ мерзости ваши да измоляте, щото сте длѣжны да влѣкате презъ сичкыя си животъ и да са моите за Божія милость.

— Що дума този просѣкъ ? попыта единъ калугеръ отъ Милосърдіето .

— Казвамъ, отговори Валеро че сте купили повече увраты земя съ златото на вѣрнытъ, отъ колкото плѣнницы сте искупили .

Калугерытъ скочи, очытъ му пламтѣхъ отъ ярость ; той пристѣпи нападателно къмъ Валеро . Циганытъ и другытъ присѣтствующы наведохъ главы за да скрѣжѣтъ задоволствието си отъ тѣзи свада . Жозе наблюдаваше Валеро съ пытливыя си и дълбокъ поглѣдъ . А старытъ благородень стоеше спокойно и гледаше Иеронимитина .

— Що искашь отъ мене ? попыта го .

— Да та науча на длѣжностытъ ти къмъ представителятъ Божіа !

— Истиннытъ представители Божіа сж кроткы, добры и милосърды къмъ злочестытъ, покровителствуваытъ ги намѣсто да ги гонѣжѣтъ .